

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. София, 17 май 2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, трето наказателно отделение, в открито съдебно заседание на двадесет и осми април през две хиляди и двадесет и втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНТОАНЕТА ДАНОВА
ЧЛЕНОВЕ: ДАНИЕЛА АТАНАСОВА
НЕВЕНА ГРОЗЕВА

при секретаря Ил. Петкова и
с участието на прокурора Галина Стоянова,
като разгледа докладваното от съдия Грозева н. д. № 250/2022 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационното производство е образувано на основание чл. 346, т. 1 от НПК по протест на прокурор от АпСП, по жалба на подс. Х. В. В. чрез защитника му адв. Б. Б., по жалба на подс. С. Х. А. чрез защитника адв. Б. Б., по жалба на гражданския ищец и частен обвинител Д. И. В. чрез повереника адв. И. В. и по жалба на гражданския ищец и частен обвинител Й. И. М. чрез поверениците му адв. Л. Р. и адв. В. К. срещу присъда №26001 от 21.01.2021 г. на АСНС, постановена по внохд № 69/18 г. по описа на АСНС.

В протеста е релевирано оплакване за нарушения на материалния и процесуален закон. Настоява се за отмяната на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав при същия съд.

В жалбата на подс. Х. В. чрез адв. Б. са релевирани трите касационни основания-неправилно приложение на материални закон с оглед правната квалификация на деянието и приложението на чл. 24 от НК, и такива сочещи на нарушения в аналитичната дейност на съда. Настоява за отмяна на присъдата и за връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно за намаляване на размера на наказанието и на присъденото обезщетение.

В касационната жалба на подс. С. А. депозирана чрез адв. Б. се претендира наличието на касационни основания по чл. 348, ал.1 т.1, т. 3 от НПК, като е направено искане за отмяна, за постановяване на нова присъда с която подсъдимата да бъде оправдана в извършване на престъпление по чл. 209, ал.1 от НК, алтернативно за връщане на делото за ново разглеждане или за намаляване на размера на наказанието и на присъденото обезщетение.

В жалбата на Д. В. - частната обвинителка и гражданска ищца депозирана от повереника й адв. В. са заявени и трите касационни основания, като са направени искания за отмяна на присъдата в обжалвана й част и за връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция. Алтернативно, на основание чл. 354, ал. 2, т. 5 от НПК за изменението й като се увеличи размера на обезщетението по гражданския иск до неговия пълен размер.

В жалбата на гражданския ищец и частен обвинител Й. М. депозирана от двамата му повереници - адв. Р. и адв. К. са заявени касационни основания по чл. 348, ал. 1- 3 от НПК като са направени искания за отмяна на присъдата и за връщане на делото на въззивния съд за ново разглеждане, както и за признаване на подс. В. за виновен за обвиненията по които е оправдан или да се увеличи размера на определените наказания.

В съдебното заседание пред ВКС явилите се подсъдими и защитниците им пледират за отмяна на съдебния акт поради липсата на мотиви.

Представителят на ВКП застъпва становище, че атакувания въззивен акт следва да бъде отменен и делото върнато за ново разглеждане поради наличието на касационно основание липса на мотиви.

ВКС –Трето наказателно отделение, след като изслуша доводите на страните и след като провери атакувания въззивен акт, в рамките на правомощията си по чл. 347 ал. 1 от НПК, намери следното:

С присъда от 20.10.2017 г. постановена по нохд №1745815 г. Специализираният Наказателен съд, 13 състав признал подсъдимия Х. В. В. за виновен в това, че в периода от 15.01.2011г. до 06.04.2012г. в [населено място] и [населено място] е ръководил организирана престъпна група с участници Б. И. М. и С. Х. А., създадена с користна цел, за да вършат съгласувано в страната престъпления по чл.213а и чл.214 от НК, за които се предвижда наказание лишаване от свобода повече от три години, поради което и на основание чл.321 ал.3 т.1 вр.ал. 1 от НК го осъдил ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ СЕДЕМ ГОДИНИ, като признал подсъдимия Х. В. В. за НЕВИНЕН в това да е извършил престъплението в периода от месец януари 2010 г. до 14.01.2011 г. групата да е имала за цел вършене на престъпления в чужбина, както и в групата да са участвали лицата З. Т. Т. и Т. М. И., поради което го оправдава по първоначално повдигнатото му обвинение в тази част.

ПРИЗНАЛ подсъдимия Х. В. В., за ВИНОВЕН в това, че в периода от 06 до 10.01.2012г. в [населено място] с цел да набави за себе си имотна облага принудил Й. И. М., чрез заплашване по отношение на сина му - Л. Й. М., да извърши нещо противно на волята си - да му предаде 15 000лв. и 15 000 евро и с това му причинил значителни имуществени вреди в общ размер 44 337лв., като деянието е извършено от него в качеството му на лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група, поради което и на основание чл.214 ал.2 т.2 вр.ал.1 от НК, вр.чл.213а ал.3 т.2, вр.ал.2 т.5 вр.ал.1от НК, вр.чл.142 ал.2 т.8 от НК, го осъдил на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ ДЕВЕТ ГОДИНИ, КАКТО И НА ГЛОБА В РАЗМЕР НА ОСЕМ ХИЛЯДИ ЛЕВА И КОНФИСКАЦИЯ НА ЕДНА ТРЕТА ОТ ИМУЩЕСТВОТО.

ПРИЗНАЛ подсъдимия Х. В. В. за виновен в това, че в периода 15.03.2012г. - 06.04.2012г. в [населено място] в съучастие като съизвършител със С. Х. А., с цел да набави за себе си имотна облага, принудил Д. И. В. чрез заплашване по отношение на съпруга й С. Н. В., да извърши нещо противно на волята си - да му предаде сумата от общо 18 000лв., като на 15.03.2012г. сам получил от В. 3000лв. и на 06.04.2012г. в съучастие като съизвършител със С. Х. В. получил сумата от 15 000лв., с което причинил на Д. И. В. значителни имуществени вреди в общ размер на 18 000лв., като деянието е извършено от него в качеството му на лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група, поради което и на основание чл.214 ал.2 т.2 вр.ал. 1 от НК, вр.чл.213а ал.3, т.2, вр.ал.2 т.5 вр.ал. 1от НК, вр.чл.142 ал.2 т.8 от НК, вр.чл.20 ал.2 от НК, го осъдил на лишаване от СВОБОДА ЗА СРОК ОТ ОСЕМ ГОДИНИ, КАКТО И НА ГЛОБА В РАЗМЕР НА

СЕДЕМ ХИЛЯДИ ЛЕВА И КОНФИСКАЦИЯ НА ЕДНА ЧЕТВЪРТ ОТ ИМУЩЕСТВОТО.

ПРИЗНАЛ подсъдимия Х. В. В., ЗА НЕВИНЕН в това на 22.02.2012г. в [населено място] в съучастие, като съизвършител със З. Т. Т. да е принудил Д. И. В. чрез заплашване да извърши нещо противно на волята си - да предаде на З. Т. Т. сумата от 10 000лв., с което да ѝ е причинил вреда в размер на 10 000лв., както и за това деянието да е извършено в периода от месец октомври или ноември 2011г. до 14.03.2012г., поради което го оправдал по първоначално повдигнатото му обвинение в тази му част.

ПРИЗНАЛ подсъдимия Х. В. В. ЗА НЕВИНЕН в това на 05.04.2012г. в [населено място] да е поискал и приел от Д. И. В. облага в размер на 15000лв., която не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностно лице - прокурор И. Г. от окръжна прокуратура [населено място], във връзка със службата ѝ, за да бъде решено наказателно дело в полза на С. В., като същият бъде оневинен, поради което и на основание чл.304 от НК го ОПРАВДАВАЛ по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.304б, ал. 2 от НК.

На основание чл.25 вр.чл.23 ал.1 от НК наложил на Х. В. В., най-тежкото измежду определените му по - горе наказания, както и тези, наложени му с присъда по НОХД 2834/2011 г. на СГС, споразумение по НОХД 16599/2014г. на СРС и присъда по НОХД 387/2001г. на Софийски окръжен съд, а именно ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ ДЕВЕТ ГОДИНИ, което да бъде изтърпяно при първоначален СТРОГ РЕЖИМ, като присъединил на основание чл.23 ал.3 от НК към наказанието лишаване от свобода наказанията ГЛОБА В РАЗМЕР НА ОСЕМ ХИЛЯДИ ЛЕВА И КОНФИСКАЦИЯ НА ЕДНА ТРЕТА ОТ ИМУЩЕСТВОТО.

Съдът приспаднал от определеното общо най-тежко наказание, изтърпените наказания лишаване от свобода, глоба и конфискация по НОХД 2834/2011г. на СГС, НОХД 16599/2014г. на СРС и НОХД 387/2001 г. на СОС, както и времето, през което поде.В. е бил задържан под стража.

ПРИЗНАЛ подсъдимата С. Х. А. за ВИНОВНА в това, че в периода от 15.01.2011 г. до 06.04.2012г. в [населено място] и [населено място] е участвала в организирана престъпна група с ръководител Х. В. В. и участник Б. И. М., създадена с користна цел, за да вършат съгласувано в страната престъпления по чл.213а и чл.214 от НК, за които се предвижда наказание лишаване от свобода повече от три години, поради което и на основание чл.321, ал.3 т.2 вр.ал.2 от НК вр.чл.55 ал.1 т.1 от НК, я ОСЪДИЛ на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ ДВЕ ГОДИНИ, като я оправдал в това да е извършил престъплението в периода от месец януари 2010г. до 14.01.2011г., групата да е имала за цел вършене на престъпления в чужбина, както и в групата да са участвали лицата З. Т. Т. и Т. М. И., поради което я оправдава по първоначално повдигнатото ѝ обвинение в тази част.

ПРИЗНАЛ подсъдимата С. Х. А. за ВИНОВНА в това, че на 06.04.2012г. в [населено място], в съучастие като съизвършител с Х. В. В., с цел да набави за себе си имотна облага принудила Д. И. В., чрез заплашване по отношение на съпруга ѝ С. Н. В., да извърши нещо противно на волята си - да им предаде сумата от 15 000лв., с което причинила на Д. И. В. имотна вреда в размер на 15 000лв., като деянието е извършено от нея в качеството ѝ на лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група, поради което и на основание чл.214 ал.2 т.1 вр.ал.1 от НК, вр.чл.213а ал.2 т.5 вр.ал.1от НК, вр.чл.142 ал.2 т.8 от НК, вр.чл.20 ал.2 от НК, вр.чл.55 ал.1 т.1 ат НК я осъдил на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА

СРОК ОТ ЕДНА ГОДИНА И ШЕСТ МЕСЕЦА, КАКТО И НА ГЛОБА В РАЗМЕР НА ДВЕ ХИЛЯДИ И ПЕТСТОТИН ЛЕВА, като я оправдал в това да е извършила деянието на 22.03.2012г. в [населено място], поради което я ОПРАВДАВА по първоначално повдигнатото обвинение в тази част.

На основание чл.23 ал.1 от НК наложил на С. Х. А. най - тежкото от определените за двете престъпления наказания, а именно ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ ДВЕ ГОДИНИ, към което присъединява наказанието ГЛОБА В РАЗМЕР НА ДВЕ ХИЛЯДИ И ПЕТСТОТИН ЛЕВА и отложил на основание чл.66 ал.1 от НК изпълнението на наказанието ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ ДВЕ ГОДИНИ условно с изпитателен срок от пет години.

ПРИЗНАЛ подсъдимия Б. И. М. за виновен в това, че в периода от 15.01.2011г. до 06.04.2012г. в [населено място] и [населено място] е участвал в организирана престъпна група с ръководител Х. В. В. и участник С. Х. А., създадена с користна цел, за да вършат съгласувано в страната престъпления по чл.213а и чл.214 от НК, за които се предвижда наказание лишаване от свобода повече от три години, поради което и на основание чл.321 ал.3, т.2 вр.ал.2 от НК, го осъдил на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ ТРИ ГОДИНИ, като го оправдал в това да е извършил престъплението в периода от месец януари 2010 г. до 14.01.2011г., групата да е имала за цел вършене на престъпления в чужбина, както и в групата да са участвали лицата З. Т. Т. и Т. М. И..

На основание чл.25 ал.1 вр.чл.2 от НК наложил на Б. И. М., най-тежкото измежду определените му наказания по настоящото дело, по НОХД 98/2007г. на Софийски военен съд и НОХД 387/2001 г. на Софийски окръжен съд, а именно ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ ДЕСЕТ ГОДИНИ.

На основание чл.24 от НК увеличил така определеното наказание лишаване от свобода с една година, като определя за изтърпяване наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК от ЕДИНАДЕСЕТ ГОДИНИ, което да бъде изтърпяно при първоначален СТРОГ РЕЖИМ, към което присъединява наказанието ГЛОБА В РАЗМЕР НА 5000 лв., наложено по НОХД 387/2001 г. на Софийски окръжен съд.

ПРИЗНАЛ подсъдимия З. Т. Т. за невиновен в това, в периода от месец януари 2010 г. до 06.04.2012г. в [населено място] и [населено място] да е участвал в организирана престъпна група : ръководител Х. В. В. и участници С. Х. А., Б. И. М. и Т. М. И., създадена с користна цел, за да вършат съгласувано в страната и чужбина престъпления по чл.213а и чл. 214 от НК, за които се предвижда наказание лишаване от свобода повече от три години, поради което и на основание чл.304 от НК, го ОПРАВДАЛ по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.321, ал.3, т.2 вр.ал.2 от НК.

ПРИЗНАЛ подсъдимия З. Т. Т. ЗА ВИНОВЕН в това, че 22.02.2012г. в [населено място] е поискал и приел от Д. И. В. облага в размер на 10 000лв., която не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностно лице-прокурор И. Г. от Окръжна прокуратура [населено място], във връзка със службата ѝ, относно промяна на мярката за неотклонение на С. Н. В. по водено срещу същия наказателно производство, поради което и на основание чл.304б ал.1 от НК го ОСЪЖДА на наказание ГЛОБА В РАЗМЕР НА 5000 лв.

ПРИЗНАЛ подс.З. Т. Т. за НЕВИНЕН в това да е принудил Д. И. В. да му даде посочената по-горе сума чрез заплашване, като е действал в изпълнение на решение на организирана престъпна група, и в съучастие като съизвършител с Х. В. В., поради което го оправдава по първоначално повдигнатото му обвинение в престъпление по чл.214 ал.2 т.1 вр.ал.1 от НК, вр.чл.213а ал.2 т.5 вр.ал.1 от НК, вр.чл.142 ал.2 т.8 от НК, вр.чл.20 ал.2 от НК.

ПРИЗНАЛ подс.Т. М. И. за невиновен в това, в периода от месец януари 2010 г. до 06.04.2012г. в [населено място] и [населено място] да е участвал в организирана престъпна група с ръководител Х. В. В. и участници С. Х. А., Б. И. М. и З. Т. Т., създадена с користна цел, за да вършат съгласувано в страната и чужбина престъпления по чл.213а и чл.214 от НК, за които се предвижда наказание лишаване от свобода повече от три години, поради което и на основание чл.304 от НК, го ОПРАВДАВА по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.321 ал.3 т.2 вр.ал.2 от НК.

Съдът уважил предявения граждански иск от пострадалия Й. И. М. за възстановяване на причинени му с престъплението по чл.214 ал.2 т.2 вр.ал.1 от НК, вр.чл.213а ал.3 т.2, вр.ал.2 т.5 вр.ал.1 от НК, вр.чл.142 ал.2 т.8 от НК вреди изцяло в частта за претендираните имуществени вреди, като осъдил Х. В. В. да заплати на Й. И. М., ЕГН: [ЕГН] сумата от 44 337лв. /четиридесет и четири хиляди триста тридесет и седем лева/ -представляващи имуществени вреди, причинени с престъплението, заедно със законната лихва, считано от 10.01.2012г., и частично в частта за претендираните неимуществени вреди, като осъдил Х. В. В., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Й. И. М., ЕГН: [ЕГН] сумата от 10 000лв. /десет хиляди лева/ - представляващи неимуществени вреди, причинени с престъплението, заедно със законната лихва, считано от 10.01.2012г., като отхвърлил иска в частта му за горницата до пълния претендиран размер от 100 000/сто хиляди/ лева.

Съдът уважил изцяло предявения граждански иск от пострадалата Д. И. В. за възстановяване на причинени ѝ с престъплението по чл.214 ал.2 т.2 вр.ал.1 от НК, вр.чл.213а ал.3 т.2, вр.ал.2 т.5 вр.ал.1 от НК, вр.чл.142 ал.2 т.8, вр.чл.20 ал.2 от НК имуществени вреди, като осъдил Х. В. В., да заплати на Д. И. В., сумата от 3 000лв. /три хиляди лева/ представляващи имуществени вреди, причинени с престъплението, заедно със законната лихва, считано от 15.03.2012г.

Съдът уважил частично предявения граждански иск от пострадалата Д. И. В. за възстановяване на причинени ѝ с престъплението по чл.214 ал.2 т.2 вр.ал.1 от НК, вр.чл.213а ал.3 т.2, вр.ал.2 т.5 вр.ал.1 от НК, вр.чл.142 ал.2 т.8, вр.чл.20 ал.2 от НК неимуществени вреди, като осъдил Х. В. В., С. Х. А., да заплатят солидарно на Д. И. В. сумата от 5 000лв. /пет хиляди лева/ - представляващи неимуществени вреди, причинени с престъплението, заедно със законната лихва, считано от 15.03.2012г., като отхвърлил иска в частта му за горницата до пълния претендирай размер от 100 000/сто хиляди/ лева.

На основание чл.189, ал.3 от НПК съдът осъдил подсъдимите Х. В. В., С. Х. А., З. Т. Т., и Б. И. М. да заплатят в полза на държавата по сметка на СпНС по една четвърт от направените по делото разноски в размер на по 126,32лв. всеки, както и по 5лв. в случай на издаване на изпълнителен лист.

Съдът осъдил подс. Х. В. В., да заплати в полза на държавата по сметка на СпНС сумата от 2393,48лв., представляваща държавна такса върху уважения размер на предявените срещу него граждански иски.

Съдът осъдил подс. С. Х. А., да заплати в полза на държавата по сметка на СпНС сумата от 100 лв., представляваща държавна такса върху уважения размер на предявения срещу нея граждански иск.

По жалби на подсъдимите и протест на прокурор в АпСНС е образувано внохд № 69/18 г.

С присъда от 21.01.2021 г. съдът отменил на основание чл. 336 ал.1 т.3 вр. с чл. 334 т.2 от НПК Присъда от 20.10.2017г. по НОХД №1745/2015г. по описа на Специализирания наказателен съд - гр. София, 13-ти състав, в частта, в която подсъдимите Х. В. В., С. Х. А. и Б. И. М. са признати за ВИНОВНИ по

повдигнатите им обвинения за престъпление по чл. 321 ал.3 т.1 вр. с ал.1 от НК (за подс. Х. В.) и по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 от НК (за подсъдимите С. А. и Б. М.) и са ОСЪДЕНИ, както следва: подс. Х. В. В. - при условията на чл. 54 от НК - на лишаване от свобода за срок от 7 (седем) години; подс. С. Х. А. - при условията на чл. 55 ал.1 т.1 от НК - на лишаване от свобода за срок от 2 (две) години; подс. Б. И. М. - при условията на чл. 54 от НК - на лишаване от свобода за срок от 3 (три) години.

В частта относно приложението на чл. 23 ал.1 и ал.3 от НК по отношение на подс. С. Х. А.

-в частта относно приложението на чл. 25 ал.1 вр. с чл. 23 от НК и на чл. 24 от НК по отношение на подс. Б. И. М..

-в частта относно приложението на чл. 25 ал.1 вр. с чл. 23 ал.1 и ал.3 от НК по отношение на подс. Х. В. В., поради включване в съвкупността на наказания за други престъпления и вместо това,

ПРИЗНАЛ подсъдимия Х. В. В. ЗА НЕВИНЕН в това - през периода от 15.01.2011г. до 06.04.2012г. в [населено място] и в [населено място], да е ръководил организирана престъпна група с участници Б. И. М. и С. Х. А., създадена с користна цел и с цел извършване съгласувано в страната на престъпления по чл.213а и чл.214 от НК, за които се предвижда наказание лишаване от свобода повече от три години, поради което и на основание чл. 304 от НПК го оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.321 ал.3 т.1 вр. с ал.1 от НК.

ПРИЗНАЛ подсъдимата С. Х. А. за НЕВИННА в това - през периода от 15.01.2011г. до 06.04.2012г. в [населено място] и в [населено място], да е участвала в организирана престъпна група с ръководител Х. В. В. и участник Б. И. М., създадена с користна цел и с цел извършване съгласувано в страната на престъпления по чл.213а и чл.214 от НК, за които се предвижда наказание лишаване от свобода повече от три години, поради което и на основание чл. 304 от НПК я оправдал по повдигнатото ѝ обвинение за престъпление по чл.321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 от НК.

ПРИЗНАЛ подсъдимия Б. И. М. за невинен в това - през периода от 15.01.2011г. до 06.04.2012г. в [населено място] и в [населено място], да е участвал в организирана престъпна група с ръководител Х. В. В. и участник С. Х. А., създадена с користна цел и с цел извършване съгласувано в страната на престъпления по чл.213а и чл.214 от НК, за които се предвижда наказание лишаване от свобода повече от три години, поради което и на основание чл. 304 от НПК го оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 от НК.

Изменил на основание чл. 337 ал.1 т.2, ал.2 т.1 и ал.3 предл. 2-ро, във вр. с чл. 334 т.3 от НПК, Присъда от 20.10.2017г. по НОХД №1745/2015г. по описа на Специализирания наказателен съд - гр. София, 13-ти състав, като:

-преквалифицирал деянието по чл. 214 ал.2 т.2 вр. с ал.1 вр. с чл. 21 За ал.3 т.2 вр. с ал.2 т.5 вр. с ал. 1 вр. с чл. 142 ал.2 т.8 от НК, с пострадал Й. И. М., за което подсъдимият Х. В. В. (с установена по-горе самоличност) е признат за виновен и е осъден с първоинстанционната присъда, като го признава за виновен за това, че на 06-07.01.2012г. в [населено място], с цел да принуди Й. И. М. да се разпорежи с вещи (пари на стойност 15 000 евро и 15 000 лв.), го заплашил с противозаконно действие с тежки последици за негов ближен сина му Л. Й. И. и с това, на 09-10.01.2012г. са били причинени значителни имуществени вреди, в размер на 15 000 евро (двадесет и девет хиляди триста тридесет и седем лева) и 15 000 лв., или общо 44 337 лв. (четиридесет и четири хиляди триста тридесет и седем

лева), поради което и на основание чл. 303 от НПК, чл. 213а ал.3 т.2 вр. с ал.1 от НК и чл. 54 от НК, го осъдил на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ДЕВЕТ ГОДИНИ, ГЛОБА в размер на ОСЕМ ХИЛЯДИ ЛЕВА и КОНФИСКАЦИЯ на една трета от имуществото, като го оправдал за това през периода от 06.01.2012г. до 10.01.2012г. в [населено място], с цел да набави за себе си имотна облага, да е принудил Й. И. М., чрез заплашване по отношение на сина му Л. Й. М., да извърши нещо противно на волята му - да му предаде 15 000 лв. и 15 000 евро, и с това да му е причинил значителни имуществени вреди в общ размер 44 337 лв., като деянието да е извършено от подсъдимия В. в качеството му на лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група, поради което и на основание чл. 304 от НПК го оправдал за престъпление по чл.214 ал.2 т. 1 и т.2 вр. с ал. 1, вр. с чл.213а ал.3 т.2 вр. с ал.2 т.5 вр.ал.1, вр. с чл.142 ал.2 т.8 от НК от НК.

-преквалифицирал деянието по чл.214 ал.2 т.2, вр. с чл.213а ал.3 т.2 вр. с ал.2 т.5 вр.ал.1, вр. с чл.142 ал.2 т.8 вр. с чл.20 ал.2 от НК с пострадала Д. И. В., за което е признат за виновен и осъден с първоинстанционната присъда подсъдимият Х. В. В. в такова по чл. 209 ал.1 вр. с чл. 20 ал.2 от НК, като го признава за ВИНОВЕН за това, че през периода от 15.03.2012г. до 06.04.2012г. в /населено място/, с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил и в съучастие с поде. С. Х. А. поддържал у Д. И. В. заблуждение (че ще уреди наказателното дело, водено срещу съпруга й С. Н. В. да приключи в негова полза), и е това й причинил имотна вреда в общ размер на 18 000 лв., като на 15.03.2012г. в [населено място] В. му предала сумата от 3 000 лв., а на 06.04.2012г. в същия град -сумата от 15 000 лв., поради което и на основание 209 ал.1 вр. с чл. 20 ал.2 от НК и чл 54 от НК го осъдил на лишаване от свобода за срок от ТРИ ГОДИНИ,като го признал за НЕВИНЕН за това - през периода от време 15.03.2012г. 06.04.2012г. в [населено място], в съучастие като съизвършител със С. Х. А., с цел да набави за себе си имотна облага, да е принудил Д. И. В., чрез заплашване по отношение на съпруга й С. Н. В., да извърши нещо противно на волята си - да му предаде сума"а от общо 18 000 лв., с което да е причинил на Д. И. В. значителни имуществени вреди в размер на 18 000лв., като на 15.03.2012г. в [населено място] сам получил от Д. И. В. сумата от 3 000 лв. и на 06.04.2012г. в съучастие със С. Х. В. (А.) получил от Д. В. сумата от 15 000 лв., и деянието да е извършено от него в качеството му на лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група, поради което и на основание чл. 304 от НПК, и го оправдал по първоначално повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.214 ал.2 т.1 вр. с ал.1, вр. с чл.213а ал.3 т.2 вр. с ал.2 т.5 вр.ал.1, вр. с чл.142 ал.2 т.8, вр. с чл.20 ал.2 от НК.

На основание чл. 25 ал.1 вр. с чл. 23 ал.1 от НК,съдът групирал наказанията за престъпления по 214 ал.2 т.2 вр. с ал. 1 вр. с чл. 213а ал.3 т.2 вр. с ал.1 от НК и по чл. 209 ал.1 вр. с чл. 20 ал.2 от НК, наложени по настоящото дело, с тези, наложени с присъда по НОХД №2834/2011г. на СГС, със споразумение по НОХД №16599/2014г. на СРС и с присъда по НОХД №387/2001г. на СОС, като определи на подс. Х. В. В. едно общо, най-тежко наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок ОТ ДЕВЕТ ГОДИНИ.

На основание чл. 24 от НК увеличил общото най-тежко наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА на подс. Х. В. В., с ЕДНА ГОДИНА, или същото да се счита за срок от ДЕСЕТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА и присъединил на основание чл. 23 ал.3 от НК, към увеличеното общото най-тежко наказание лишаване от свобода на поде. Х. В. В., наказанията ГЛОБА в размер на ОСЕМ ХИЛЯДИ ЛЕВА и КОНФИСКАЦИЯ на една трета от имуществото.

-преквалифицирал деянието по чл.214 ал.2 т.1 вр. с ал.1, вр. с чл.213а ал.2 т.5 вр.ал.1, вр. с чл.142 ал.2 т.8 вр. с чл.20 ал.2 от НК с пострадала Д. И. В., за което е призната за виновна и осъдена с първоинстанционната присъда подсъдимата С. Х. А. в такова по чл. 209 ал.1 вр. с чл. 20 ал.2 от НК, като я признава за виновна за това, че на 22.03.2012г. в [населено място], в кафене „име" в[жк], в съучастие като съизвършител с Х. В. В., с цел да набави имотна облага за Х. В. В., поддържала заблуждение у Д. И. В. (че Х. В. В. ще уреди наказателното дело, водено срещу съпруга ѝ С. Н. В. да приключи в негова полза), и с това на 06.04.2012г. в [населено място], ѝ причинила имотна вреда в размер на 15 000 лв., поради което и на основание чл. 209 ал.1 вр. с чл. 20 ал.2 от НК и чл. 54 от НК я осъдил на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ДВЕ ГОДИНИ, като я признава за невиновна в това -на 22.03.2012г. в [населено място], в кафене „име" в кв. /квартал/, в съучастие като съизвършител с Х. В. В., с цел да набави за себе си и за поде. Х. В. В. имотна облага, да е принудила Д. И. В., чрез заплашване по отношение на съпруга ѝ С. Н. В. да извърши нещо противно на волята си -да им предаде сумата от 15 000лв., с което на 06.04.2012 г. в [населено място], да е причинила на Д. И. В. имотна вреда в размер на 15 000лв., като деянието да е извършено от подсъдимата в качеството ѝ на лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група, поради което и на основание чл. 304 от НПК, я оправдал по първоначално повдигнатото ѝ обвинение за престъпление по чл.214 ал.2 т.1 вр. с ал. 1, вр. с чл.213а ал.2 т.5 вр.ал.1, вр. с чл.142 ал.2 т.8, вр. с чл.20 ал.2 от НК.

На основание чл. 66 ал. от НК отложил изпълнението на наказанието ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода на подсъдимата С. Х. А., с изпитателен срок от ЧЕТИРИ ГОДИНИ.

-в частта относно гражданските иски, като вредите (имуществени и неимуществени) по уважените части на гражданските иски, предявени от И. И. М. срещу подсъдимия Х. В. В., да се считат за причинени от престъпление по чл. 213а ал.3 т.2 вр. с ал.1 от НК.

-в частта относно гражданския иск за неимуществени вреди, предявен от Д. И. В., като увеличил размера му на 10 000 лв. и вредите да се считат за причинени от престъпление по чл. 209 ал.1 вр. с чл. 20 ал.2 от НК.

-имуствените вреди по уважения граждански иск, предявен от Д. И. В., да се считат за причинени от престъпление по чл. 209 ал.1 вр. с чл. 20 ал.2 от НК.

-в частта относно датата на дължимост на законната лихва върху уважената част от гражданския иск за неимуществени вреди, предявен от Д. И. В., която, касателно подсъдимата С. Х. А. да се счита 06.04.2012г., вместо 15.03.2012г.

-в частта относно държавната такса върху уважения размер на гражданските иски, която поде. Х. В. В. е ОСЪДЕН да заплати, като УВЕЛИЧАВА размера ѝ, дължим от подсъдимия, от 2 393, 48 лв. на 2 693, 48 лв. (две хиляди шестстотин деветдесет и три лева и четиридесет и осем стотинки).

-в частта ѝ относно държавната такса върху уважения размер на гражданския иск, която подс. С. Х. А. е ОСЪДЕНА да заплати, като УВЕЛИЧАВА размера ѝ, дължим от подсъдимата, 400 лв. (четиристотин лева).

-в частта относно разноските, като ОСЪЖДА на основание чл. 189 ал.3 от НПК всеки от тримата подсъдими Х. В. В. (с установена по-горе самоличност), С. Х. А. (с установена по-горе самоличност) и З. Т. Т. (с установена по-горе самоличност), да заплати направените разноски по делото, както следва: подсъдимите Х. В. и С. А. - в размер на по 246,09 лв. (по двеста четиридесет и шест лева и девет стотинки) от които - по 212,76 лв. (по двеста и дванадесет лева,

седемдесет и шест стотинки) - по сметка на МВР - [населено място] (ГД „БОП“ МВР) за направените разноски в досъдебното производство (в общ размер 425,52 лв.), и по 33,33 лв. (тридесет и три лева, тридесет и три стотинки) - по сметка на Висшия съдебен съвет - [населено място] за направените разноски на първоинстанционното производство; подс. 3. Т. - в размер на 13,33 лв. (тринадесет лева, тридесети три стотинки) по сметка на Висшия съдебен съвет.

При проверка на материалите по делото ВКС констатира допуснато процесуално нарушение, извън коментираните в жалбите и протеста, от категорията на абсолютните, за които ВКС следи служебно, и което е самостоятелно основание за отмяна на атакувания въззивен акт и за връщане на делото за ново разглеждане. То се състои в следното :

След подписване на присъдата от членовете на съдебния състав и обявяването ѝ на 21.01.2021 г., в законовия 15-дневен срок част от страните са депозирали касационни жалби и протест, в които са заявили наличието на основания по чл. 348, ал.1 от НПК. Посочили са, че допълнителни съображения ще изложат след изготвяне на мотивите към присъдата. Мотиви не са изготвени и делото /заедно с жалбите и протеста/ е изпратено във ВКС за образуване на касационно производство на основание чл. 346, т. 1 от НПК.

В диспозитива на присъдата, въззивният съд е дал отговори на посочените в чл. 305, ал. 4 от НПК въпроси –като е изложил своето решение, съобразно изискването на чл. 301 от НПК - има ли извършено деяние, извършено ли е то от подсъдимите, извършено ли е виновно, съставлява ли то престъпление и каква е неговата правна квалификация, подлежат ли подсъдимите на наказание, какво наказание да им се определи, налице ли са основания на чл. 23, чл. 25 , чл. 66, ал. 1 от НК, пред кой съд и в какъв срок могат да обжалват и протестираат присъдата.

Въззивното производство не е приключило с обявяване на присъдата, тъй като не е осъществен следващия етап – изготвяне на мотивите. В съответствие с чл. 308, ал. 2 от НПК в тях съдът е следвало съгласно чл. 305, ал. 3 от НПК да посочи установените обстоятелства, доказателствените материали, на които те се основават и да изложи съображенията си за взетото от него решение. По аргумент на чл. 34 от НПК, мотивите следва да са подписани от целия въззивен съдебен състав, постановил присъдата.

Отсъствието на втория етап от постановяване на присъдата – изготвянето на мотиви към нея, съставлява порок, възпрепятстващ правото на справедлив процес, който не може да бъде поправен по друг начин, освен чрез отмяна на постановената присъда от ВКС и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав при въззивния съд.

В конкретния случай, неизготвянето на мотивите не се дължи на пропуск от страна на съда, а на събитие, настъпило след постановяване на присъдата - смъртта на докладчика по делото съдия Е. Петкова, която по аргумент на чл. 33, ал. 5 от НПК е следвала да изготви мотивите. Останалите членове от съдебния състав, постановил присъдата, не са разполагали с друга алтернатива, освен да изпратят делото във ВКС, тъй като дори да бяха изготвили мотиви, то би липсвал подписа на третия член от съдебния състав. Последното би генерирало самостоятелно абсолютно процесуално нарушение изразило се в „постановяване на присъдата от „незаконен съдебен състав“, за което в практиката си ВКС приема, че независимо от наличието на уважителни причини, при загуба на качеството на съдия, в това число при преминаване на друга длъжност или при смърт, липсата на подпис на член от съдебния състав, постановил въззивния съдебен акт следва да се третира

като нарушение изпълващо касационното основание по чл. 343, ал. 3, т. 3 от НПК „незаконен съдебен състав“. Последното също би дало основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав. /в този смисъл Р. № 183/17.07.2017 г. по к. д. 508/17 г. на 2-ро НО на ВКС и др./.

Това е така, защото присъдата се явява единство между диспозитив и мотиви, като липсата на мотиви към диспозитива представлява порок в съдебния акт, който е възведен като самостоятелно касационно основание от категорията на абсолютните водещи до отмяната му./ Р.№ 940/92 г. на 1 НО, Р. № 770-91- 1 - НО на ВКС/.

Изискването за мотивиране на съдебните актове е закрепено в чл. 121, ал. 4 от Конституцията на РБ. То е елемент от „справедливостта“ на наказателния процес и се явява гаранция за защита интересите на всички участници в него. Липсата на мотиви към съдебния акт, пречатства ефективното упражняване на правата им и свързаната с тях възможност за обжалване на съдебните актове, поради това, че те няма да са запознати със съображенията на съда за взетото от него решение /в този смисъл Решение от 6.09.2005 г. S. срещу У. по делото № 65518/01, Решение от 15.02.2007 г. по № 19997/02 г. на В. срещу Румъния и Решение по делото X. срещу Румъния от 16.12.1992 г., и др./.

В практиката по приложение на чл. 6 от Конвенцията, ЕСПЧ утвърждава разбирането, че само мотивирани съдебни актове могат да покажат на страните, че са били изслушани и доводите им са били разгледани от съда, като по този начин, решението би било „прието от тях доброволно“. За това не е случайно, че процесуалните документи, с които е иницирано настоящото производство пред ВКС са с бланкетен характер и в тях е посочено, че конкретните съображения за релевантите касационни основания ще бъдат развити допълнително, след изготвяне на мотивите към присъдата.

В практиката си ВКС отстояват разбирането, че съдебните състави следва да правораздават чрез излагане на ясни и адекватни аргументи за взетите от тях решения, осигуряващи по този начин правото на справедлив процес. Ето защо липсата на мотиви към атакуваната присъда се явява пречка, касационната инстанция да осъществи надлежна проверка на наведените от страните доводи за наличието на касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, което води до упражняване на правомощията ѝ по чл. 354, ал. 1, т. 4 от НПК.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 354, ал. 1, т. 4 от НПК ВКС – Трето наказателно отделение

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Присъда от 21.01.2021 г. постановена по внохд № 69/2018 г. по описа на Апелативен Специализиран наказателен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав при съда от стадия на съдебното заседание.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.